

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

De Inventione S. Crvcis. Ex historia Ecclesiastica Zozomeni lib. 11. cap. 1.
Cui Socrates lib. 1. cap. 13. Theodoretus lib. 1. ca. 18. & Ruff. lib. 10. cap.
7. & 8. planè consentanea scribunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

DE INVENTIONE S. CRVCIS. EX
Historia Ecclesiastica Zozomeni lib. 11. cap. 1.
Cui Socrates lib. 1. cap. 13. Theodoretus lib. 1. ca.
1. & Ruff. lib. 10. cap. 7. & 8. planè consenta-
nea scribunt.

C. Baro. to.
 3. Ann. & in
 not. Mart,
 Rom.

Niceno Concilio feliciter ad exitum per-
 ducto, Imperator * cùm Ecclesiam vni-
 uersam in doctrina fidei consentientem
 videret, mirificè exhilaratus, vbi pro Episcopo-
 rum concordia, pro se, pro liberis, pro imperio
 denique Deo gratias egisset, templum Hieroso-
 lymis, circiter locum qui Caluarie dicitur, ad
 honorem Dei illustrandum, ædificare instituit.
 Per idem ferè tempus, Helena Imperatoris ma-
 ter Hierosolymam, cùm precandi, cùm sancta
 illa loca visendi causa venit. Quæ quoniam re-
 ligionis Christianæ amore & pietatis studio ma-
 ximè incensa erat, operæ precium sibi factura
 visa est, si venerandæ Crucis lignum inuenire
 posset. Veteres enim Gentiles, qui omnibus opi-
 bus viribusque Ecclesiam persecuti fuerant, lo-
 cum illum qui Christi pro nobis in Crucem a sti-
 supplicio & sepulcro celebris est, ingenti lapi-
 dum terræque aceruo obruerant, &, quod dictu
 nefas est, Veneris fanum eodem in loco extru-
 xerant, & simulacrum impuræ meretricis ad eū
 fœnem erexerant, vt qui Christum eo in loco ad-
 oraturus veniret, ipsam Venerem colere vide-
 retur: eoque modo Christianæ religionis cultū
 omnino tollerent, proque eo nefandam super-
 stitionem confirmarent.

3. Maii.
 *Constanti-
 nus.

S. Helena in-
 uisit Hiero-
 solymā reli-
 gionis ergo.

Templū Ve-
 neris in lo-
 cū Caluarie.

At verò tandem locus erutus est, & error, in
 quo stabiliendo tantoperè laboratum fuerat,
 manifestè deprehensus, iudicio, vt quidam me-
 morant,

kk 5 morant,

Tres cruces
inuentæ.

Macarius
Episc. Hie,
rosolymo-
rum.

morant, Hebræi cuiusdam, Orientem versus ha-
bitantis, qui à viro quodam scripto admonitus
locum commonstravit; sed quæ verior est opi-
nio, monstratioe Dei O. Max. qui signis quibus-
dam & somnijs, homines ad loci memoriam ex-
citavit. Itaq; ut primùm locus ille Imperatoris
mandato fuit perpuratus, in profundo quodam
in parte illius antrum, vnde Christus resurrexerit,
emersit; in altera autem parte eiusdem loci, tres
inuentæ sunt cruces, & aliud lignum separatis
quod tabulæ gessit similitudinem, verbis & lino-
ris non Hebraicis solùm, verumetiam Græcis &
Latinis inscriptum, IESVS NAZARENVS REX
IVDAEORVM. Cæterum adhuc per difficultate
erat, Crucem Domini à reliquis duabus, quibus
scriptio ab ea diuisa esset, internoscere; nec
debat præterea, quod tres illæ cruces ita promi-
scuè proiectæ erant, ut nullo modo lignum Do-
minicæ Crucis se proderet. Quare cum hæc
causa adhuc ignotum esset, & diuinior quod
quàm quod sit inhumana positum potestatis ego-
ret iudicio, eiusmodi quiddam accidisse cõtra-

Nobilis quædam mulier Hierosolymis, in
morbum grauissimum, eumque planè insanabilem
forrè inciderat: ad quam in lecto decubentem,
Macarius Episcopus Hierosolymorum, sibi Imperatoris
matre & alijs, quos ipse circum se habebat assumptis
venit; atque ut primùm percipit, catus est, & de-
deratq; inspectantibus istud signum nimirum eam
esse Domini Crucem, quæ mulieri adhibita, morbo
illam liberaret: singulas cruces allatas mulieri
admouit. Verùm duabus illarum appositis, factum
quidem ineptum, & penè ridiculum visum est:
quippè mors nihilominus mulierem iam iam erat occupatura. Soli

med. ut tertia itidem fuit adhibita, derepente aperit oculos & collectis viribus, extemplò è cubili sana exiit. Fertur item mortuum Crucis virtute, simili ratione ad vitam reuocatū. Huius Crucis salutaris, iam tū inuētæ, maxima pars adhuc etiā Hierosolymis in capsā argētea custoditur: reliqua verò ab Imperatrice ad filiū Constantinū deportata est, quod ad clauos attinet, quibus corpus Christi confixum erat, memorant eos ab Helena quoque inuentos, & Imperatori transmissos, ex quorum altero galeam, ex altero freno fieri præcepit, ut scriptum est à Zacharia Propheta, & à quo prædictum; quod in tempore isto, illud quod sit in freno equi (his enim ferre verbis vitur Propheta) sanctum esset Domino Omnipotenti.

Ista quidem ut olim præcognita à sanctis Prophetis, præuisaque fuere, sic postea factis planè admirabilibus tum confirmata, cum Deo tempus visum est eiusmodi rebus opportunum. Neque certè rätoperè mirandū, præsertim cum ipsi Gentiles ingenuè fateantur hoc esse Sibyllæ carmen.

O lignum felix in quo Deus ipse pependit.

Illud enim ita esse, nemo, etiam si acri studio cōtrā pugnare voluerit, pernegabit. Quare & lignum Crucis, & eius veneratio, à Sibylla præsignificata est.

Testatur S. Paulinus stupendum planè ac perenne miraculum de ligno S. Crucis toti orbi notissimum; nam cum vndique è remotissimis etiam regionibus Hierosolymam religionis ergo Christiani confluere consueuissent, acciperentque de ligno Crucis particulam, illud, diuina quadā virtute operante, nullam sentiebat ex dimi-

Crux Domini sanat foeminam moribundam; itēque mortuum.

Zach. 14

Carmen Sibyllæ de Crucis Christi.

S Paulinus de ligno S. Crucis non imminuit.

S. Cyrillus
Catech. 10.

514 MART. ALEXAND. & EVENTII &c.
diminutione iacturam. Sanctus etiam Cyrillus
affirmat, totum terrarum orbem, ligno S. Crucis
Hierosolymis accepto, esse locupletatum. Erat
autem custodia Crucis demadata vni ex sancto-
ribus cleri Hierosolymitani, quæ Paschatis tem-
pore ex adytis templi populo adoranda produ-
cebatur.

Porro illud hîc obseruandum est, Græcos a-
liam etiam de S. Cruce celebrare consueuisse
solennitatem ad 16. Kal. Iunij: quæ recolitur me-
moriam admirandæ illius apparitionis Crucis fi-
gni, suprâ Hierosolymam meridie factæ: cuius
rei gestæ historiam, S. Cyrillus tunc eiusdem ec-
clesiæ Episcopus, exactè describit post cateche-
ses.

C. Baro. to.
1. Annal.

ILLVSTRE MARTYRIVM ALEXAN-
dri Papæ, & Euentij, atq; Theoduli Presbytero-
rum. Item Quirini tribuni & aliorum. ex eo quod
optima fide apud Surium extat. Passus est Ale-
xander anno Domini 132. Hadriani Imp. 13.
cum sedisset annos 10, menses 5. & dies 20.

3. Maij.

Hermes Præ-
fectus vrbis
credit cum
alijs multis.

Alexander ætate quidem iuuenis, sed fide
canus, & sanctitate incomparabilis, qui
quinto loco à B. Petro Romanæ vrbis
Cathedram obtinuit, magnam Senatorum pat-
tem conuertit ad Dominum, ipsumque vrbis Præ-
fectum Hermen cum vxore, sorore, & liberis lu-
mine fidei illustrauit: eosque omnes cum 150.
seruis eorumque coniugibus & filijs, à veteris
vitæ delictis sacro fonte expiauit. Quæ mox ad
Hadrianum vt perlata sunt, is confestim misso
è Seleucia Aureliano, vtriusque militiæ Comite,
Christianos omnes crudeli internecone deleri
iussit.